

ОБЛИЧЧЯ, ОСТРАХОМ НЕ СТЕРТЕ

20 вересня о 14 годині в актовій залі Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, як мовиться, яблуку було ніде впасти — професура й студентство очікували гостю, яку вітали оваціями і стоячи: поет, прозаїк, перекладач, культуролог Ліна Василівна Костенко віднині, за рішенням Вченої ради університету, є Почесним професором цього поважного навчального закладу, де здобувають вищу освіту 30 тисяч студентів, працюють 300 професорів і 600 кандидатів наук.

Колись цей виш називався Київським педагогічним інститутом імені М. Горького і там, у 50-х, відлунюють його коридорами кроки молодосінької першокурсниці Ліни Костенко, яка, замість слухати лекції з основ марксизму-ленінізму, любила вслухатися в дзвони Володимирського собору і збирати осіннє жовте листя в ботсаду.

Згодом Ліна Костенко надала перевагу навчанню у Всесоюзному літературному інституті (була студенткою Назима Хікмета), видала свої перші поетичні збірки, написала кіносценарії, про неї заговорили як про зірку першої величини і... визнання стало вигнанням: поетеса замовкає на 16 років, бо етична і творча безкомпромісність були (і є!) її лінією оборони.

У лекції, виголошеній на честь Ліни Костенко, професор Володимир Погребенник детально схарактеризував усі періоди її творчого шляху, назвав книги, які принесли визнання і любов читачів, дали право назвати авторку поезороманів "Маруся Чурай", "Берестечко", книжок поезії "Річка Геракліта", "Гіацинтове сонце", роману "Записки українського самашедшого" моральним авторитетом українського суспільства.

Як зазначив ректор Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова Віктор Петрович Андрущенко, внесок Ліни Костенко у збереження національної культури — неоціненний. Так само як і її роль у становленні молоді особистості, "щоб зацвіли обличчя, острахом не стерті".

Прийнявши нагороду з рук почесного ректора університету Володимира Беха, Ліна Василівна Костенко звернулася до присутніх із лекцією (маємо надію, що зможемо її згодом оприлюднити), яку хочеться, за першим враженням, назвати "Під вольтовими дугами Голгоф". Безперечно, це була своєрідна парабола, кинута авторкою "Гума-

нітарної аури нації" у часи 19-річної давності, адже "гуманітарної аури вже майже не існує..." Це була яскрава характеристика поняття "шістдесятники" — бо це "не просто покоління, а когорта", детальний аналіз діяльного і творчого шляху цієї когорти, аналогії з минулим і нинішнім часами, а загалом — відверто заадресоване послання молодим.

На зібранні виступили видавці з "Либеді", де вийшли нові книги Ліни Костенко, письменники, зокрема Оксана Пахльовська, лауреат Національної премії імені Т. Шевченка, професор Римського університету "Ла Сап'єнца", яка щойно відзначила своє 55-річчя.

Шевченківський лауреат Ліна Костенко — тричі Почесний професор: Києво-Могилянської академії, Чернівецького університету, а віднині й Національного педагогічного університету. Втім ця видатна постать — давно вже Альма Матер українського духу, бо, хоч і "не було епохи для поетів, але були поети для епох", ми можемо чесно сказати, що живемо в епоху Ліни Костенко.

Кор. "СП"

Фото Олесь Дмитренко

Фото Олесь Дмитренко